Oikeustapauskokoelma

UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kahdeksas jaosto)

28 päivänä toukokuuta 2020*

EU-tavaramerkki – Väitemenettely – Hakemukset kuviomerkkien We IntelliGence the World, currencymachineassistant, robodealer, currencyassistant, tradingcurrencyassistant, CKPL, moneypersonalassistant, moneyassistant, currencypersonalassistant, CNTX Trading, AIdealer ja CNTX rekisteröimiseksi EU-tavaramerkeiksi – Aiemmat EU-tavaramerkeiksi rekisteröidyt ja Yhdistyneessä kuningaskunnassa rekisteröidyt kuviomerkit, jotka esittävät kahta limittäistä ympyrää tai kahta osittain päällekkäistä ympyrää – Menettelyn lykkääminen – Delegoidun asetuksen (EU) 2018/625 71 artiklan 1 kohta

Asioissa T-84/19 ja T-88/19–T-98/19,

Cinkciarz.pl sp. z o.o., kotipaikka Zielona Góra (Puola), edustajinaan asianajajat E. Skrzydło-Tefelska ja K. Gajek,

kantajana,

vastaan

Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO), asiamiehinään A. Söder ja H. O'Neill,

vastaajana,

jossa toisena asianosaisena EUIPO:n valituslautakunnassa käydyssä menettelyssä oli ja väliintulijana unionin yleisessä tuomioistuimessa on

MasterCard International, Inc., kotipaikka New York (Yhdysvallat), edustajinaan J. Olsen, B. Hitchens ja P. Andreottola, solicitors, ja G. Tritton ja A. Muir Wood, barristers,

ja jossa on kyse kahdestatoista kanteesta, jotka on nostettu EUIPO:n toisen valituslautakunnan 7.12.2018 tekemistä päätöksistä (asiat R 1062/2018-2, R 1059/2018-2, R 1058/2018-2, R 1057/2018-2, R 1056/2018-2, R 1060/2018-2, R 1055/2018-2, R 1054/2018-2, R 1053/2018-2, R 986/2018-2, R 1063/2018-2 ja R 1064/2018-2), jotka koskevat väitemenettelyjä MasterCard Internationalin ja Cinkciarz.pl:n välillä,

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (kahdeksas jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J. Svenningsen (esittelevä tuomari) sekä tuomarit R. Barents ja C. Mac Eochaidh,

kirjaaja: hallintovirkamies A. Juhász-Tóth,

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

ottaen huomioon unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 12, 13 ja 14.2.2019 jätetyt kannekirjelmät,

ottaen huomioon unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 21.5.2019 jätetyt EUIPO:n vastineet,

ottaen huomioon unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 17.5.2019 jätetyt väliintulijan vastineet,

ottaen huomioon 10.4.2019 tehdyn päätöksen asioiden T-84/19 ja T-88/19–T-98/19 yhdistämisestä kirjallista käsittelyä ja mahdollista suullista käsittelyä varten,

ottaen huomioon unionin yleisen tuomioistuimen jaostojen kokoonpanojen muutoksen,

ottaen huomioon 17.12.2019 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Asioiden tausta

1 Kantaja Cinkciarz.pl sp. z o.o. jätti 16.3. ja 25.4.2016 välisellä ajalla kaksitoista EU-tavaramerkin rekisteröintihakemusta Euroopan unionin teollisoikeuksien virastolle (EUIPO) Euroopan unionin tavaramerkistä 26.2.2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 207/2009 (EUVL 2009, L 78, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna (korvattu Euroopan unionin tavaramerkistä 14.6.2017 annetulla Euroopan unionin parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2017/1001 (EUVL 2017, L 154, s. 1)), nojalla.

2 Tavaramerkit, joiden rekisteröintiä haettiin (jäljempänä haetut tavaramerkit), ovat seuraavat kuviomerkit:

– asiassa T-84/19:

– asiassa T-88/19:

– asiassa T-89/19:

– asiassa T-90/19:

– asiassa T-91/19:

– asiassa T-92/19:

– asiassa T-93/19:

– asiassa T-94/19:

– asiassa T-95/19:

– asiassa T-96/19:

– asiassa T-97/19:

– asiassa T-98/19:

3 Tavarat ja palvelut, joita varten rekisteröintejä haettiin, kuuluvat tavaroiden ja palvelujen kansainvälistä

luokitusta tavaramerkkien rekisteröimistä varten koskevaan, 15.6.1957 tehtyyn Nizzan sopimukseen, sellaisena kuin se on tarkistettuna ja muutettuna, pohjautuvan luokituksen luokkiin 9 ja 36 sekä joissakin tapauksissa luokkaan 41 (haetut tavaramerkit asioissa T-92/19, T-96/19 ja T-98/19) tai luokkaan 45 (haetut tavaramerkit asioissa T-84/19, T-88/19–T-91/19, T-93/19–T-95/19 ja T-97/19).

4 EU-tavaramerkkihakemukset julkaistiin Euroopan unionin tavaramerkkilehdessä tapauksen mukaan 19.5. tai 14.7.2016.

5 Kantaja oli jättänyt tätä ennen, nimittäin 15.3.2015, hakemuksen seuraavan kuviomerkin (jäljempänä pelkkä kuviomerkki €$) rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi:

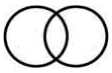
6 Pelkkä kuviomerkki €$ vastaa täysin asioissa T-84/19, T-92/19, T-96/19 ja T-98/19 kyseessä olevien haettujen tavaramerkkien kuvio-osaa, ja sitä koskeva rekisteröintihakemus kattoi tavaroita ja palveluja, jotka kuuluivat samoihin luokkiin kuin mainittujen neljän haetun tavaramerkin kattamat tavarat ja palvelut. Tutkija hylkäsi pelkkää kuviomerkkiä €$ koskevan rekisteröintihakemuksen, ja valituslautakunta vahvisti hänen päätöksensä. Valituslautakunnan päätös kuitenkin kumottiin 8.3.2018 annetulla tuomiolla Cinkciarz.pl v. EUIPO (€$) (T-665/16, ei julkaistu, ET:T:2018:125), ja asia palautettiin ensimmäiseen valituslautakuntaan (asia R 1345/2018-1).

7 Väliintulija Mastercard International, Inc. teki 12.8.2016 väitteen kahdentoista haetun tavaramerkin rekisteröintiä vastaan asetuksen N:o 207/2009 41 artiklan (josta on tullut asetuksen 2017/1001 46 artikla) nojalla kaikkien hakemusten kattamien tavaroiden ja palvelujen osalta.

8 Väitteet perustuivat erityisesti seitsemään EU-tavaramerkkiin ja yhteen Yhdistyneessä kuningaskunnassa rekisteröityyn tavaramerkkiin.

9 Seitsemän EU-tavaramerkin joukossa oli kolme seuraavaa tavaramerkkiä:

– EU-tavaramerkiksi rekisteröity kuviomerkki nro 9835869, joka esitetään jäljempänä ja joka kattaa muun muassa luokkiin 9 ja 36 kuuluvia tavaroita ja palveluja (jäljempänä limittäiset ympyrät):

– EU-tavaramerkiksi rekisteröity kuviomerkki nro 2988533, joka esitetään jäljempänä, joka on mustavalkoinen ja joka kattaa muun muassa luokkiin 9, 36, 41 ja 45 kuuluvia tavaroita ja palveluja (jäljempänä musta ja valkoinen ympyrä):

– EU-tavaramerkiksi rekisteröity kuviomerkki nro 9812538, joka esitetään jäljempänä ja jonka värit ovat punaoranssi ja vaaleanoranssi ja joka kattaa muun muassa luokkiin 9, 36, 41 ja 45 kuuluvia tavaroita ja palveluja (jäljempänä punainen ja oranssi ympyrä):

10 Väitteen tueksi vedottiin asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohdassa ja 5 kohdassa (joista on tullut asetuksen 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohta ja 5 kohta) säädettyihin perusteisiin.

11 Kantaja jätti 5.5.2017 vaatimukset kahden aiemman mustavalkoisen tavaramerkin, jotka on mainittu edellä 9 kohdan kahdessa ensimmäisessä luetelmakohdassa (limittäiset ympyrät ja musta ja valkoinen ympyrä, jäljempänä yhdessä aiemmat mustavalkoiset tavaramerkit) mitättömäksi julistamisesta.

12 Väiteosasto hylkäsi väitteet kokonaisuudessaan kahdellatoista päätöksellä, jotka tehtiin 27.3, 10.4. ja 11.4.2018. Se otti analyysissään ensiksi huomioon väitteen tueksi esitetyistä tavaramerkeistä tavaramerkin, jossa on musta ja valkoinen ympyrä, ja arvioi, etteivät kyseiset merkit ole samankaltaisia. Tämän jälkeen se laajensi päättelyään muihin aiempiin tavaramerkkeihin sen vuoksi, että näissä muissa tavaramerkeissä ei ole valkoisen ja mustan ympyrän yhdistelmää, joka on luonteenomainen haettujen tavaramerkkien kuvio-osalle. Ottaen huomioon riidanalaisten merkkien samankaltaisuuden puuttumisen väiteosasto katsoi, ettei ole tarpeen odottaa mustaa ja valkoista ympyrää esittävään aiempaan tavaramerkkiin liittyvän mitättömyysmenettelyn ratkaisua.

13 Väliintulija valitti 29.5. ja 7.6.2018 kaikista väiteosaston päätöksistä EUIPO:ssa asetuksen 2017/1001 66–71 artiklan nojalla.

14 EUIPO:n toinen valituslautakunta hyväksyi valitukset 7.12.2018 tekemillään päätöksillä (jäljempänä riidanalaiset päätökset) tutkittuaan viran puolesta kysymyksen menettelyjen lykkäämisestä sellaisten vireillä olevien rinnakkaisten menettelyjen vuoksi, jotka liittyvät kahta aiempaa mustavalkoista tavaramerkkiä koskeviin mitättömyysvaatimuksiin ja pelkän kuviomerkin €$ rekisteröintiin.

15 Valituslautakunta totesi erityisesti, että väiteosasto teki virheen, kun se ei määritellyt kohdeyleisöä, jonka se itse määritteli käsiteltävässä asiassa kyseessä olevien eri tavara- tai palveluluokkien perusteella.

16 Lisäksi kaikissa riidanalaisissa päätöksissä lukuun ottamatta asiassa T-96/19 kyseessä olevaa päätöstä (päätös R 986/2018-2) (jäljempänä 11 ensimmäistä riidanalaista päätöstä) valituslautakunta päätti väiteosaston tavoin vertailla kyseisiä merkkejä mustaa ja valkoista ympyrää esittävän EU-tavaramerkin, jota pidetään toisena kahdesta väliintulijalle suotuisimmasta aiemmasta tavaramerkistä (toinen on kahta limittäistä ympyrää esittävä aiempi tavaramerkki), pohjalta. Tämän vertailun johdosta se arvioi toisin kuin väiteosasto, että mainitut merkit ovat ulkoasultaan heikosti samankaltaisia.

17 Valituslautakunta päätti asiassa T-96/19 kyseessä olevassa riidanalaisessa päätöksessä (jäljempänä 12. riidanalainen päätös) perustaa analyysinsä kahta punaista ja oranssia ympyrää esittävään EU-tavaramerkkiin sillä perusteella, että aiemmat mustavalkoiset tavaramerkit olivat mitättömyysvaatimusten kohteena. Myös tässä päätöksessä se arvioi, että asiassa vertaillut merkit ovat ulkoasultaan heikosti samankaltaisia.

18 Valituslautakunta totesi, että riidanalaisten merkkien samankaltaisuudesta johtuen on tarpeen vertailla kyseisiä tavaroita ja palveluja ja tutkia väliintulijan väitteet aiempien tavaramerkkien vahvasta erottamiskyvystä. Tältä osin se korosti 11 ensimmäisessä riidanalaisessa päätöksessä, että tämä kysymys on merkittävä, koska väite perustuu useisiin aiempiin oikeuksiin ja koska tietyt näistä aiemmista oikeuksista (eli kaikki) ja kyseisessä asiassa haettu tavaramerkki voidaan katsoa heikosti samankaltaisiksi, koska ne koostuvat kahdesta samankokoisesta, horisontaalisesti esitetystä osittain päällekkäisestä ympyrästä. Samoin mainittujen merkkien samankaltaisuudesta johtuen se myös totesi, että on tarpeen tutkia asetuksen 2017/1001 8 artiklan 5 kohdassa tarkoitettua väiteperustetta.

19 Näin ollen valituslautakunta palautti asiat väiteosastolle kumottuaan tämän päätökset. 11 ensimmäisessä riidanalaisessa päätöksessä se kuitenkin suositteli väiteosastolle väitemenettelyn lykkäämistä siihen asti, kunnes on tehty oikeudellisesti sitova lopullinen päätös niiden aiempien oikeuksien pätevyydestä, joihin väiteosasto ja valituslautakunta itse nojautuvat, ja kehotti 12. riidanalaisessa päätöksessä väiteosastoa ottamaan huomioon aikaisempien mustavalkoisten tavaramerkkien rekisteröintiä vastaan vireillä olevan mitättömyysmenettelyn. Toinen lykkäämissuositus

sisältyi lisäksi riidanalaisiin päätöksiin, joista on kyse asioissa T-84/19, T-92/19, T-96/19 ja T-98/19, ja se koskee pelkän kuviomerkin €$ rekisteröintimenettelyssä annettavaa lopullista ratkaisua (ks. jäljempänä 27–33 kohta).

Asianosaisten ja muiden osapuolten vaatimukset

20 Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

– kumoaa riidanalaiset päätökset

– velvoittaa EUIPO:n ja väliintulijan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, mukaan lukien EUIPO:n menettelyyn liittyvät kulut.

21 EUIPO ja väliintulija vaativat, että unionin yleinen tuomioistuin

– hylkää kanteet

– velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudellinen arviointi

22 Unionin yleisen tuomioistuin työjärjestyksen 68 artiklan mukaan asiat, joiden kohde on sama, voidaan niiden keskinäisen yhteyden perusteella milloin tahansa joko unionin yleisen tuomioistuimen omasta aloitteesta tai varsinaisen asianosaisen pyynnöstä yhdistää asian käsittelyn kirjallista ja/tai suullista vaihetta ja/tai käsittelyn päätteeksi annettavaa ratkaisua varten.

23 Kun on otettu huomioon kantajan esillä olevien asioiden yhdistämisestä tekemät pyynnöt ja muiden osapuolten kuuleminen, asiat on yhdistetty ensiksi kirjallista käsittelyä varten ja mahdollista suullista käsittelyä varten 10.4.2019 tehdyllä päätöksellä.

24 Unionin yleinen tuomioistuin arvioi, että esillä olevat asiat on asianmukaista yhdistää myös ratkaisun, jolla käsittely päätetään, antamista varten.

25 Kantaja esittää kanteiden tueksi jokaiseen asiaan liittyvät seuraavat neljä kanneperustetta:

– ensimmäinen kanneperuste, joka koskee asetuksen 2017/1001 täydentämisestä ja delegoidun asetuksen (EU) 2017/1430 kumoamisesta 5.3.2018 annetun komission delegoidun asetuksen (EU) 2018/625 (EUVL 2018, L 104, s. 1) 71 artiklan 1 kohdan a alakohdan, luettuna yhdessä Euroopan unionin perusoikeuskirjan (jäljempänä perusoikeuskirja) 41 artiklan 2 kohdan kanssa, rikkomista

– toinen kanneperuste, joka koskee asetuksen 2017/1001 94 artiklan 1 kohdan, luettuna yhdessä perusoikeuskirjan 41 artiklan 2 kohdan kanssa, rikkomista

– kolmas kanneperuste, joka koskee yhdenvertaisen kohtelun ja hyvän hallinnon periaatteiden loukkaamista, ja

– neljäs kanneperuste, joka koskee asetuksen 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja 5 kohdan rikkomista.

Ensimmäinen kanneperuste jokaisessa asiassa ja toisen kanneperusteen ensimmäinen osa asiassa T-96/19 ja toisen kanneperusteen kolmas osa kaikissa asioissa paitsi asiassa T-96/19

26 Jokaisen asian ensimmäisessä kanneperusteessa ja toisen kanneperusteen ensimmäisessä osassa asiassa T-96/19 ja toisen kanneperusteen kolmannessa osassa kaikissa asioissa paitsi asiassa T-96/19, joita on tutkittava yhdessä, kantaja arvostelee riidanalaisia päätöksiä lähinnä siitä, että valituslautakunta ei lykännyt valitusmenettelyjä, vaikka se totesi, että lykkääminen on perusteltua, eikä perustellut oikeudellisesti riittävällä tavalla valitusmenettelyn lykkäämättä jättämistä.

Asian tausta

27 Nämä kanneperusteet ja kanneperusteiden osat koskevat riidanalaisten päätösten kohtia, joissa valituslautakunta on maininnut kyseisten menettelyjen lykkäämisen useiden EUIPO:ssa vireillä olevien rinnakkaisten menettelyjen vuoksi, vaikka se on tutkinut sen käsiteltävänä olleet valitukset.

28 Kyseisiin rinnakkaismenettelyihin sisältyy yhtäältä kaksi mitättömyysmenettelyä, jotka koskevat aiempia mustavalkoisia tavaramerkkejä eli limittäisiä ympyröitä ja mustaa ja valkoista ympyrää, joista toinen tavaramerkki otettiin huomioon merkkien vertailussa 11 ensimmäisessä riidanalaisessa päätöksessä eli kaikissa riidanalaisissa päätöksissä paitsi asiassa T-96/19 kyseessä olevassa riidanalaisessa päätöksessä.

29 Kyseisiin rinnakkaisiin menettelyihin sisältyy toisaalta rekisteröintimenettely, joka liittyy pelkästään kuviomerkkiin €$, joka vastaa täysin kuvio-osaa neljässä kahdestatoista haetusta tavaramerkistä eli haetuissa tavaramerkeissä asioissa T-84/19, T-92/19, T-96/19 ja T-98/19.

30 Ensiksi valituslautakunta totesi 11 ensimmäisen riidanalaisen päätöksen 13 kohdassa, että kaksi aiempaa mustavalkoista tavaramerkkiä, jotka se katsoi väliintulijalle suotuisimmiksi aiemmiksi tavaramerkeiksi, ovat sellaisten mitättömyysmenettelyjen kohteena, jotka olivat jo edenneet pitkälle ennen kuin väiteosasto antoi valitusten kohteena olevat päätökset, minkä vuoksi valituslautakunta katsoi, että esillä olevaa menettelyä olisi syytä lykätä siihen asti, kunnes näissä mitättömyysmenettelyissä on annettu lopullinen ja oikeudellisesti sitova ratkaisu.

31 Lisäksi samoissa 11 riidanalaisessa päätöksessä valituslautakunta saman toteamuksen perusteella suositteli kyseisen väitemenettelyn lykkäämistä siihen asti, kunnes aiempien oikeuksien, joihin väiteosasto ja valituslautakunta itse ovat nojautuneet (ks. esim. asiassa T-84/19 kyseessä olevan riidanalaisen päätöksen 53 kohta tai asiassa T-98/19 kyseessä olevan riidanalaisen päätöksen 56 kohta), pätevyydestä on annettu lopullinen oikeudellisesti sitova ratkaisu. Se myös totesi saman implisiittisesti asiassa T-96/19 kyseessä olevan 12. riidanalaisen päätöksen 61 kohdassa.

32 Toiseksi valituslautakunta totesi asioissa T-84/19, T-92/19, T-96/19 ja T-98/19 kyseessä olevissa riidanalaisissa päätöksissä, jotka koskevat neljää haettua tavaramerkkiä, joiden kuvio-osa vastaa täysin pelkkää kuviomerkkiä €$, joka on edellä 5 kohdassa mainitun aiemman rekisteröintimenettelyn kohteena, että lopullinen päätös pelkän kuviomerkin €$ rekisteröintihakemuksesta on hyvin merkityksellinen esillä olevassa arvioinnissa, minkä vuoksi sen mukaan olisi syytä odottaa, kunnes kyseisessä muussa asiassa on annettu lopullinen ja oikeudellisesti sitova ratkaisu, ennen kuin kyseisten haettujen tavaramerkkien kuvio-osan erottamiskykyä arvioidaan, tai minkä vuoksi olisi tarpeen ottaa huomioon tässä muussa asiassa annettava lopullinen ja oikeudellisesti sitova ratkaisu, kun kyseisen kuvio-osan erottamiskykyä arvioidaan (ks. asiassa T-84/19 kyseessä olevan riidanalaisen päätöksen 35 kohta, asiassa T-92/19 kyseessä olevan riidanalaisen päätöksen 35 kohta, asiassa T-96/19 kyseessä olevan riidanalaisen päätöksen 39 kohta ja asiassa T-98/19 kyseessä olevan riidanalaisen päätöksen 38 kohta).

33 Lisäksi asioissa T-84/19, T-92/19, T-96/19 ja T-98/19 kyseessä olevissa riidanalaisissa päätöksissä valituslautakunta pyrki kiinnittämään väiteosaston huomion ensimmäisessä valituslautakunnassa vireillä olevaan asiaan R 1345/2018-1 ja suositteli käsiteltävänä olevan menettelyn lykkäämistä siihen asti, kunnes kyseisessä muussa asiassa on annettu lopullinen ja oikeudellisesti sitova ratkaisu (ks. asiassa T-84/19 kyseessä olevan riidanalaisen päätöksen 58 kohta, asiassa T-92/19 kyseessä olevan riidanalaisen päätöksen 57 kohta, asiassa T-96/19 kyseessä olevan riidanalaisen päätöksen 62 kohta ja asiassa T-98/19 kyseessä olevan riidanalaisen päätöksen 61 kohta).

34 Lisäksi valituslautakunta lisäsi riidanalaisten päätösten 58 (asia T-84/19), 62 (asia T-96/19) ja 61 (asia T-98/19) 61 kohdassa, että kyseisen ratkaisun ja sen seikan valossa, että haetun tavaramerkin sanosa on heikosti erottamiskykyinen kohdeyleisön tai kyseisten tavaroiden ja palvelujen osan kannalta, väiteosasto voisi jopa harkita kyseisten haettujen tavaramerkkien tutkimisen aloittamista uudelleen ehdottomien perusteiden nojalla.

Asianosaisten ja muiden osapuolten lausumat

35 Kantaja väittää jokaisen asian ensimmäisessä kanneperusteessa etenkin, että koska valituslautakunta oli tehnyt edellä 30–33 kohdassa esitetyt toteamukset, sen piti lykätä valitusmenettelyjä, koska se muuten rikkoisi delegoidun asetuksen 2018/625 71 artiklan 1 kohdan a alakohtaa ja samoin selvyyden, johdonmukaisuuden ja tehokkuuden vaatimuksia, jotka ovat tämän säännöksen perustana, sekä hyvän hallinnon periaatetta, joka ilmenee perusoikeuskirjan 41 artiklan 2 kohdasta. Jättäessään tekemättä näin valituslautakunta käytti harkintavaltaansa väärin. Lisäksi valituslautakunta jätti ottamatta huomioon asianosaisten edut, vaikka sillä on siihen velvollisuus, kun se päättää mahdollisuudesta lykätä menettelyä. Kantaja lisää etenkin, ettei valituslautakunta perustellut lopullista päätöstään olla lykkäämättä menettelyä, vaikka se katsoi lykkäyksen perustelluksi.

36 Kantaja väittää asioissa T-84/19, T-92/19 ja T-98/19 toisen kanneperusteen kolmannessa osassa ja asiassa T-96/19 toisen kanneperusteen ensimmäisessä osassa eli asioissa, joissa kyseessä oleva haettu tavaramerkki sisältää saman kuvio-osan kuin pelkkä kuviomerkki €$, että riidanalaisen päätöksen perustelut ovat ristiriitaiset. Tämä ristiriita johtuu sen mukaan siitä seikasta, että valituslautakunta yhtäältä totesi, että on perusteltua odottaa, kunnes kyseisessä rinnakkaisessa menettelyssä, joka liittyy pelkän kuviomerkin €$ rekisteröinnin epäämiseen erottamiskyvyn puuttumisen vuoksi, annetaan lopullinen ratkaisu, ennen kuin kyseisten tavaramerkkien samojen kuvio-osien erottamiskykyä arvioidaan näissä neljässä asiassa, ja toisaalta tutki valituksen ja siinä yhteydessä arvioi mainitun kuvio-osan erottamiskykyä.

37 Kahdeksassa muussa asiassa toisen kanneperusteen kolmas osa perustuu myös perusteiden ristiriitaisuuteen. Ristiriitaisuus johtuu siitä, että valituslautakunta peräjälkeen yhtäältä totesi, että on perusteltua lykätä menettelyä, koska vireillä on kaksi mitättömyysmenettelyä, jotka koskevat kahden aiemman mustavalkoisen tavaramerkin erottamiskykyä, ja toisaalta otti huomioon yhden näistä kahdesta aiemmasta tavaramerkistä merkkien vertailemiseksi ja katsoi tässä yhteydessä, että kyseisellä tavaramerkillä on katsottava olevan vähimmäiserottamiskyky sen rekisteröinnin vuoksi.

38 EUIPO tyytyy väittämään, että ensimmäinen kanneperuste on jätettävä tutkimatta kahdella perusteella.

39 Ensiksi tämä kanneperuste koskee riidanalaisten päätösten kohtia, jotka eivät sido väiteosastoa, jolle asiat on palautettu asetuksen 2017/1001 71 artiklan 2 kohdan nojalla. Valituslautakunta nimittäin tyytyi antamaan väiteosastolle suosituksia väitemenettelyjen lykkäämisestä.

40 Toiseksi EUIPO väittää, että menettelyn lykkäämättä jättäminen valituslautakunnassa ei ole vaikuttanut kantajan etuihin, koska kyseiset rinnakkaiset menettelyt eivät olisi voineet vaikuttaa kyseisten väitemenettelyjen ratkaisuun, minkä vuoksi asiat pitäisi joka tapauksessa palauttaa väiteosastoon. Yhtäältä nimittäin kyseiset väitteet perustuvat myös muihin aiempiin tavaramerkkeihin kuin

mustavalkoisiin aiempiin tavaramerkkeihin, jotka ovat kahden mitättömyysmenettelyn kohteena. Toisaalta kolmannesta rinnakkaisesta menettelystä, joka liittyy pelkän kuviomerkin €$ rekisteröintiin, EUIPO väittää, että vaikka kyseisten neljän haetun tavaramerkin samalta kuvio-osalta oletetaan puuttuvan erottamiskyky, kyseiset merkit eivät kuitenkaan ole samankaltaisia.

41 Väliintulija väittää lisäksi, että ensimmäinen kanneperuste ei ole perusteltu, koska erityisesti delegoidun asetuksen 2018/625 71 artiklan 1 kohtaan liittyvästä oikeuskäytännöstä ilmenee, että kun huomioidaan valituslautakunnalla oleva arviointivapaus, sillä ei ollut velvollisuutta lykätä menettelyä, vaikka lykkääminen on perusteltua. Lisäksi koska kantaja ei toistanut pyyntöään menettelyn lykkäämisestä valituslautakunnassa, valituslautakunta ei perustellut päätöstään olla lykkäämättä menettelyä asianosaisten etujen kannalta. Lopuksi EUIPO:n suuntaviivoissa, joihin kantaja viittaa, ei pidetä toivottavana väitemenettelyn lykkäämistä, kun aiemman tavaramerkin pätevyys on riitautettu, eivätkä ne joka tapauksessa sido valituslautakuntaa.

42 EUIPO esittää toisen kanneperusteen ensimmäisestä ja kolmannesta osasta, että kantajan esittämä arvostelu johtuu riidanalaisten päätösten virheellisestä ymmärtämisestä ja sekaannuksesta perusteluvelvollisuutta koskevan arvostelun ja perustelujen asianmukaisuutta koskevan arvostelun osalta, vaikka se myöntääkin, ettei asioissa T-84/19, T-92/19, T-96/19 ja T-98/19 kyseessä olevissa riidanalaisissa päätöksissä esitetä selvästi syitä, joiden vuoksi valituslautakunta on ehdottanut menettelyjen lykkäämistä pelkän kuviomerkin €$ rekisteröintiin liittyvän rinnakkaisen menettelyn vuoksi.

43 Väliintulija väittää, etteivät perustelut ole puutteelliset eivätkä perusteet ole ristiriitaisia kantajan esittämien eri seikkojen osalta muun muassa sen vuoksi, että on oikeuskäytännön mukaista, että rekisteröidyllä tavaramerkillä katsotaan olevan vähimmäiserottamiskyky, vaikka sen rekisteröintiin kohdistuu mitättömyysvaatimus, jossa kyseenalaistetaan sen erottamiskyky, kuten on sen aiemman tavaramerkin osalta, joka on otettu huomioon merkkien vertailussa 11 ensimmäisessä riidanalaisessa päätöksessä.

Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi asiasta

– Sovellettavat oikeussäännöt ja oikeuskäytäntö

44 Delegoidun asetuksen 2018/625 71 artiklan 1 kohdan mukaan väite-, menettämis-, mitättömyys- ja valitusmenettelyjen osalta toimivaltainen osasto tai valituslautakunta voi keskeyttää menettelyn väliaikaisesti omasta aloitteestaan, jos väliaikainen keskeyttäminen on asiaan liittyvien olosuhteiden vuoksi aiheellista, tai yhden osapuolen perustellusta pyynnöstä inter partes -menettelyssä, jos väliaikainen keskeyttäminen on asian olosuhteiden vuoksi aiheellista ottaen huomioon osapuolten edut ja menettelyn vaiheen.

45 Delegoidun asetuksen 2018/625 johdanto-osan 17 perustelukappaleesta ilmenee, että asetuksen 71 artiklan 1 kohdan tarkoituksena on parantaa väite-, menettämis-, mitättömyys- ja valitusmenettelyn selvyyttä, yhdenmukaisuutta ja tehokkuutta. Tältä osin on todettava, että jos aiempi tavaramerkki, johon on vedottu väitteen tueksi, menettää pätevyytensä menettelyn aikana, väitteellä ei ole enää kohdetta (ks. vastaavasti tuomio 25.11.2014, Royalton Overseas v. SMHV – S.C. Romarose Invest (KAISERHOFF), T-556/12, ei julkaistu, EU:T:2014:985, 40 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen ja tuomio 14.2.2019, Beko v. EUIPO – Acer (ALTUS, T-162/18, ei julkaistu, EU:T:2019:87, 42 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

46 Lisäksi delegoidun asetuksen 2018/625 71 artiklan 1 kohdan sanamuodosta johtuu, että valituslautakunnalla on laaja harkintavalta lykätä vireillä olevaa menettelyä tai olla lykkäämättä sitä, joten lykkääminen on valituslautakunnan oikeus (ks. vastaavasti tuomio 20.9.2017, Jordi Nogues v. EUIPO – Grupo Osborne (BADTORO), T-386/15, EU:T:2017:632, 21 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

47 Valituslautakunnan laaja harkintavalta lykätä siinä käytävää menettelyä ei merkitse sitä, että valituslautakunnan arviointi suljettaisiin unionin tuomioistuinten harjoittaman valvonnan ulkopuolelle. Tämä laaja harkintavalta kuitenkin rajoittaa mainitun valvonnan asiakysymyksissä sen varmistamiseen, ettei asiassa ole tapahtunut ilmeistä arviointivirhettä ja ettei harkintavaltaa ole käytetty väärin (ks. tuomio 20.9.2017, BADTORO, T-386/15, EU:T:2017:632, 22 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

48 Näin ollen rinnakkainen menettely, jonka ratkaisu voi vaikuttaa valitusmenettelyyn, ei tarkoita valitusmenettelyn automaattista lykkäämistä eikä se näin ollen riitä sellaisenaan osoittamaan, että valituslautakunta teki ilmeisen virheen, kun se ei lykännyt menettelyä (ks. vastaavasti tuomio 25.11.2014, KAISERHOFF, T-556/12, ei julkaistu, EU:T:2014:985, 33 kohta).

49 Ensimmäiseksi on nimittäin todettava, että menettelyn lykkääminen olisi merkityksetöntä, jos analyysissä osoittautuisi, että rinnakkaisella menettelyllä ei olisi vaikutusta väitteen ratkaisemiseen, kuten olisi, jos väite pitäisi hyväksyä toisen riitauttamattoman aiemman oikeuden perusteella (ks. vastaavasti tuomio 20.9.2017, BADTORO, T-386/15, EU:T:2017:632, 17 kohta), tai jos sitä vastoin väite olisi joka tapauksessa hylättävä esimerkiksi sen vuoksi, etteivät kyseiset merkit ole samankaltaisia, kuten väiteosasto totesi päätöksissään, jotka on käsiteltävässä asiassa saatettu valituslautakunnan käsiteltäviksi, arvioituaan ensin, etteivät kyseiset tavaramerkit ole samankaltaisia.

50 Toiseksi asianosaisten välisissä menettelyissä valituslautakuntien on otettava huomioon kunkin asianosaisen etu, kun se käyttää harkintavaltaansa lykätä menettelyä, ja päätöksen lykätä tai olla lykkäämättä menettelyä on oltava kyseisten etujen punnitsemisen tulos. Näin ollen jopa rinnakkaisen menettelyn tapauksessa valituslautakunta voi katsoa, ettei kyseisten etujen punninta kuitenkaan edellytä valitusmenettelyn lykkäämistä (ks. vastaavasti tuomio 25.11.2014, KAISERHOFF, T-556/12, ei julkaistu, EU:T:2014:985, 33 ja 34 kohta).

51 Tältä osin on todettu, että kyseisten etujen punninnan yhteydessä valituslautakunnan on muun muassa suoritettava prima facie -arviointi todennäköisyydestä, jolla merkityksellinen rinnakkainen menettely johtaa ratkaisuun, jolla olisi vaikutus valitusmenettelyyn (ks. vastaavasti tuomio 17.2.2017, Unilever v. EUIPO – Technopharma (Fair & Lovely), T-811/14, ei julkaistu, EU:T:2017:98, 67 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen ja tuomio 14.2.2019, ALTUS, T-162/18, ei julkaistu, EU:T:2019:87, 44 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen), ja että siinä tapauksessa, että tämä arviointi johtaisi mainitun todennäköisyyden vähäisyyden toteamiseen, etujen tasapaino puoltaa väitteentekijän perusteltua etua saada päätös väitteestä (ks. vastaavasti tuomio 21.10.2015, Petco Animal Supplies Stores v. SMHV – Gutiérrez Ariza (PETCO), T- 664/13, EU:T:2015:791, 35 kohta).

52 Kun rinnakkaisen menettelyn, jossa riitautetaan väitteen tueksi vedottu aiempi tavaramerkki, ratkaisusta on epävarmuutta, väitemenettelyn jatkaminen odottamatta rinnakkaisen menettelyn ratkaisemista ei kuitenkaan lähtökohtaisesti anna minkäänlaista etua aiemman tavaramerkin haltijalle, koska mikään ei estä – vaikka väitemenettely johtaisi myöhemmän tavaramerkin rekisteröintihakemuksen hylkäämiseen – saman hakemuksen jättämistä uudelleen, kun aiempi tavaramerkki on julistettu mitättömäksi (ks. vastaavasti tuomio 25.11.2014, KAISERHOFF, T-556/12, ei julkaistu, EU:T:2014:985, 41 ja 50 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

53 Lisäksi unionin tuomioistuinten harjoittaman valituslautakuntien päätösten, jotka koskevat menettelyn mahdollista lykkäämistä, valvonnassa on tutkittava muun muassa, onko valituslautakunta huomioon ottamiensa seikkojen perusteella voinut todeta ilmeistä arviointivirhettä tekemättä, ettei sen

käsiteltävänä olevaa menettelyä ole lykättävä tai että sitä on lykättävä (ks. vastaavasti tuomio 12.11.2015, Société des produits Nestlé v. SMHV – Terapia (ALETE), T-544/14, ei julkaistu, EU:T:2015:842, 28 kohta).

54 Tältä osin valituslautakunta on tehnyt ilmeisen arviointivirheen erityisesti kun se perusti kyseisten etujen punnintaa koskevan päätelmänsä oikeudellisesti virheelliseen tosiseikkojen analyysiin tai paikkansa pitämättömiin seikkoihin tai ei ottanut huomioon kaikkia asianosaisten tilanteessa merkityksellisiä seikkoja (ks. vastaavasti tuomio 14.2.2019, ALTUS, T-162/18, ei julkaistu, EU:T:2019:87, 41, 44, 47, 49 ja 57 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen; ks. myös analogisesti tuomio 26.9.2013, Centrotherm Systemtechnik v. SMHV ja centrotherm Clean Solutions, C-610/11 P, EU:C:2013:593, 108, 110 ja 116 kohta).

55 Lisäksi on todettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan kysymystä valituslautakunnan menettelyn lykkäämisestä on tutkittava ennen sekaannusvaaran tutkimista (ks. tuomio 8.9.2017, Aldi v. EUIPO – Rouard (GOURMET), T-572/15, ei julkaistu, EU:T:2017:591, 24 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

56 Väiteosaston päätöstä vastaan aloitetun valitusmenettelyn lykkäämistä koskevan päätöksen tavoitteena on nimittäin välttää väitteen ratkaiseminen muun muassa silloin, kun aiemman tavaramerkin, josta väitteen perusteltavuus riippuu, pätevyys on vahvasti kyseenalainen, jolloin tämän tavaramerkin pätevyyden lopullisesti ratkaisevasta päätöksestä voidaan tehdä johtopäätökset niiden argumenttien perusteltavuudesta, joihin on vedottu väiteosaston päätöstä vastaan (ks. vastaavasti tuomio 21.10.2015, PETCO, T-664/13, EU:T:2015:791, 29 kohta). Nämä toteamukset voivat olla yhteensopivia delegoidun asetuksen 2018/625 johdanto-osan 17 perustelukappaleessa mainittujen menettelyjen selvyyden, johdonmukaisuuden ja tehokkuuden tavoitteiden kanssa.

57 Lopuksi on muistettava, että kun unionin toimielimellä on laaja harkintavalta, unionin oikeusjärjestyksessä myönnettyjen takeiden noudattamisen valvonta hallinnollisissa menettelyissä on erityisen tärkeää. Näihin takeisiin kuuluu erityisesti toimivaltaisen toimielimen velvoite tutkia huolellisesti ja puolueettomasti kaikki käsiteltävänä olevan tapauksen kannalta merkitykselliset seikat sekä perustella päätöksensä riittävällä tavalla. Ainoastaan tällä tavoin unionin tuomioistuin ja unionin yleinen tuomioistuin voivat tutkia, ovatko harkintavallan käytön tosiasialliset ja oikeudelliset edellytykset täyttyneet (tuomio 21.11.1991, Technische Universität München, C-269/90, EU:C:1991:438, 14 kohta).

– Arviointi nyt käsiteltävässä asiassa

58 On selvää, että valituslautakunta on ottanut riidanalaisissa päätöksissä huomioon kolme rinnakkaista menettelyä, jotka liittyvät kysymykseen valitusmenettelyjen lykkäämisen perusteltavuudesta. Yhtäältä on kyse kahdesta mitättömyysmenettelystä, jotka liittyvät aiempiin mustavalkoisiin tavaramerkkeihin, ja toisaalta menettelystä, joka liittyy pelkän kuviomerkin €$ rekisteröinnin epäämiseen. Näissä kolmessa menettelyssä kyseenalaistettiin kyseisten tavaramerkkien erottamiskyky.

59 Aikaisempia mustavalkoisia tavaramerkkejä koskevien kahden rinnakkaisen menettelyn osalta valituslautakunta totesi aluksi 11 ensimmäisessä riidanalaisessa päätöksessä, että mainitut menettelyt olivat jo edenneet pitkälle ennen kuin väiteosaston päätös annettiin ja että näin ollen oli tarpeen lykätä vireillä olevaa menettelyä, kunnes näissä menettelyissä annetaan lopullinen ja oikeudellisesti sitova ratkaisu (ks. esim. asioissa T-84/19 ja T-98/19 kyseessä olevien riidanalaisten päätösten 13 kohta).

60 Valituslautakunta kuitenkin tutki valitukset ja arvioi, että EU-tavaramerkeiksi rekisteröidyillä merkeillä on joka tapauksessa tietty erottamiskyky, ja totesi tämän jälkeen, että se katsoo näin ollen, että aiempi tavaramerkki, joka esitti mustaa ja valkoista ympyrää, on tietyssä määrin erottamiskykyinen (ks. esim. asiassa T-84/19 kyseessä olevan riidanalaisen päätöksen 37 kohta tai asiassa T-98/19 kyseessä olevan riidanalaisen päätöksen 40 kohta).

61 Sitä vastoin asiassa T-96/19 kyseessä olevan riidanalaisen päätöksen 25 kohdassa valituslautakunta totesi, että kahta mustavalkoista ympyrää esittävä aiempi tavaramerkki on se tavaramerkki, jossa on eniten yhteisiä kohtia kyseisen haetun tavaramerkin kanssa, mutta koska tämä aiempi oikeus on mitättömyysmenettelyn kohteena, se on päättänyt tutkia valituksen toisen aiemman tavaramerkin pohjalta.

62 Lisäksi kuten edellä 31 kohdasta ilmenee, kaikissa riidanalaisissa päätöksissä, mukaan lukien asiassa T-96/19 kyseessä oleva päätös, valituslautakunta suositteli väiteosastolle väitemenettelyn lykkäämistä siihen asti, kunnes aiempien mustavalkoisten tavaramerkkien pätevyydestä on annettu lopullinen ratkaisu.

63 Pelkän kuviomerkin €$ rekisteröintiä koskevan rinnakkaisen menettelyn osalta valituslautakunta totesi asioissa T-84/19, T-92/19, T-96/19 ja T-98/19 kyseessä olevissa riidanalaisissa päätöksissä, että lopullinen ratkaisu tässä rinnakkaisessa menettelyssä on hyvin merkityksellinen nyt esillä olevalle arvioinnille, nimittäin kyseisten haettujen tavaramerkkien kuvio-osan erottamiskyvyn arvioinnille merkkien vertailun yhteydessä, ja että se näin ollen katsoo, että on tarpeen odottaa, kunnes rinnakkaisessa menettelyssä on annettu lopullinen ja oikeudellisesti sitova ratkaisu, ennen kuin kyseisen kuvio-osan erottamiskykyä arvioidaan (ks. esim. asiassa T-84/19 kyseessä olevan riidanalaisen päätöksen 35 kohta tai asiassa T-98/19 kyseessä olevan riidanalaisen päätöksen 38 kohta).

64 Valituslautakunta kuitenkin tutki sen käsiteltävänä olevat valitukset ja arvioi, että asioissa T-84/19, T-92/19, T-96/19 ja T-98/19 kyseessä olevien haettujen tavaramerkkien kuvio-osa eli osat € ja $ eivät ole erottamiskykyisiä ja että valkoinen ja musta ympyrä ovat vain heikosti erottamiskykyisiä (ks. esim. asiassa T-84/19 kyseessä olevan riidanalaisen päätöksen 33 ja 34 kohta tai asiassa T-98/19 kyseessä olevan riidanalaisen päätöksen 36 ja 37 kohta).

65 Lisäksi myös asioissa T-84/19, T-92/19, T-96/19 ja T-98/19 kyseessä olevissa riidanalaisissa päätöksissä valituslautakunta suositteli väiteosastolle väitemenettelyn lykkäämistä siihen asti, kunnes kyseisessä rinnakkaisessa menettelyssä on annettu lopullinen ratkaisu.

66 Aluksi on todettava, että toisin kuin EUIPO väittää ensimmäisessä tutkittavaksi ottamatta jättämistä koskevassa vaatimuksessa, joka liittyy ensimmäiseen kanneperusteeseen, kyseinen kanneperuste ei koske sitä, että valituslautakunta on suositellut väiteosastolle, jolle asiat on palautettu, väitemenettelyjen lykkäämistä, vaan sitä, että valituslautakunta ei ole lykännyt valitusmenettelyjä.

67 Tältä osin on selvää, että valituslautakunta päätti, esitettyään valitusmenettelyjen lykkäämistä puoltavat syyt, implisiittisesti olla lykkäämättä niitä, koska se tutki sen käsiteltävänä olevat valitukset ja hyväksyi ne ja tämän jälkeen palautti asiat väiteosastoon.

68 Näin ollen mainittu tutkimatta jättämistä koskeva peruste on hylättävä, koska se johtuu ensimmäisen kanneperusteen puutteellisesta ymmärtämisestä.

69 Asiakysymyksestä on todettava, että delegoidun asetuksen 2018/625 71 artiklan 1 kohdassa annetaan valituslautakunnalle valta tutkia ja arvioida, myös omasta aloitteestaan, onko vireillä olevan menettelyn lykkääminen perusteltua käsiteltävän asian olosuhteissa. Riidanalaisista päätöksistä ilmenee, että valituslautakunta on käyttänyt tätä toimivaltaa kaikissa riidanalaisissa päätöksissä.

70 Yhtäältä nimittäin valituslautakunta katsoi perustelluksi lykätä riidanalaisia päätöksiä koskevia valitusmenettelyjä kaikissa asioissa – lukuun ottamatta T-96/19 kyseessä olevaa menettelyä – aiempiin mustavalkoisiin tavaramerkkeihin liittyvien mitättömyysmenettelyjen vuoksi. Toisaalta se totesi riidanalaisissa päätöksissä asioissa T-84/19, T-92/19, T-96/19 ja T-98/19, että on perusteltua odottaa ratkaisua menettelyssä, joka koskee pelkän kuviomerkin €$ rekisteröintiä, ennen kuin se tekee sille kuuluvan arvioinnin (ks. esim. riidanalaisen päätöksen 13 ja 35 kohta asiassa T-84/19).

71 Tällaiset päätelmät vastasivat arviointia, joka delegoidun asetuksen 2018/625 71 artiklan 1 kohdan sanamuodon mukaan on edellytys menettelyn lykkäämiselle. Lisäksi nämä päätelmät osoittavat välttämättä huomattavan todennäköisyyden siitä, että huomioon otetut rinnakkaiset menettelyt johtavat ratkaisuihin, joilla on vaikutus valitusmenettelyihin, ja että kyseessä oleva etujen punninta koituu kantajan hyväksi.

72 Valituslautakunta kuitenkin tutki valitukset perustelematta lopullista päätöstään olla lykkäämättä menettelyjä, mikä päin vastoin osoittaa, että etujen punninta koitui väliintulijan hyväksi. Lisäksi se, että valituslautakunta lopuksi suositteli väiteosastolle väitemenettelyjen lykkäämistä, osoittaa, että valituslautakunnan mukaan etujen punninta koituu uudelleen kantajan hyväksi valitusmenettelyjen päättämisen jälkeen.

73 On kuitenkin muistettava, että edellä 57 kohdassa mainitun oikeuskäytännön mukaan on erityisen tärkeää noudattaa asianosaisten oikeutta saada niitä koskevalle päätökselle riittävät perustelut, kun tämän päätöksen taustalla on laajan harkintavallan käyttö kuten silloin, kun valituslautakunta päättää mahdollisesta siinä vireillä olevan menettelyn lykkäämisestä.

74 Tältä osin on jo todettu, että yleisten ja kategoristen väitteiden nojalla ei voida todeta, että valituslautakunta on todella käyttänyt sillä olevaa laajaa harkintavaltaa (ks. vastaavasti tuomio 26.9.2013, Centrotherm Systemtechnik v. SMHV ja centrotherm Clean Solutions, C-610/11 P, EU:C:2013:593, 110 kohta). Näin on sitä suuremmalla syyllä oltava, kun asiassa tehtyä ratkaisevaa arviointia, joka pohjautuu asianosaisten etujen punnintaan, ei ole perusteltu, etenkin kun – kuten käsiteltävissä asioissa – valituslautakunnan päätös sisältää moniselitteisiä päätelmiä itse tästä arvioinnista.

75 On myös tarkennettava, että vaikka sivuutettaisiin se seikka, että valituslautakunta ilmoitti nimenomaisesti katsovansa tarpeelliseksi lykätä esillä olevaa menettelyä (11 ensimmäisen riidanalaisen päätöksen 13 kohta) tai piti lopullista ratkaisua pelkän kuviomerkin €$ rekisteröintihakemuksesta hyvin merkityksellisenä esillä olevassa arvioinnissa (asiassa T-84/19 kyseessä olevan riidanalaisen päätöksen 35 kohta, asiassa T-92/19 kyseessä olevan riidanalaisen päätöksen 35 kohta, asiassa T-96/19 kyseessä olevan riidanalaisen päätöksen 39 kohta ja asiassa T-98/19 kyseessä olevan riidanalaisen päätöksen 38 kohta), ja vaikka voitaisiin katsoa, että valituslautakunta tyytyi suosittelemaan väiteosastolle väitemenettelyjen lykkäämistä arvioituaan yleisesti, että menettelyjen lykkääminen on perusteltua, on vielä todettava, että tällainen näkemys, joka koskee delegoidun asetuksen 2018/625 71 artiklan 1 kohdan soveltamisen peruuttamista, on säännöstenvastainen.

76 Edellä 55 ja 56 kohdassa muistutetusta oikeuskäytännöstä nimittäin johtuu valitusmenettelyn lykkäämisen tutkinnan ennakollisen luonteen osalta, että jos lykkääminen on perusteltu, on voitava ottaa huomioon rinnakkaisessa menettelyssä annettavan ratkaisun vaikutus kaikkien niiden argumenttien perusteltavuuteen, joihin vedotaan väiteosaston päätöstä vastaan. Vastaavasti jos valituslautakunta arvioi, että menettelyn lykkääminen on perusteltua, sillä ei ole muuta mahdollisuutta kuin toteuttaa lykkäys eikä se siis voi tutkia valitusta edes osittain. Koska valituslautakunta esillä olevissa asioissa katsoi menettelyjen lykkäämisen perustelluksi, se ei täten voinut lausua valituksista eikä tämän vuoksi tehdä suositusta väiteosastolle, koska asioiden palauttaminen tälle tarkoittaisi valitusten tutkimista ja johtuisi näin ollen oikeudellisesta virheestä.

77 EUIPO:n esittämät kantajan edun puuttumiseen nojautuvat tutkimatta jättämistä koskevat perusteet eivät voi horjuttaa näitä päätelmiä.

78 Ensiksi siitä väitteestä, jonka mukaan pelkän kuviomerkin €$ rekisteröintiin liittyvä menettely ei vaikuta valituslautakunnan päätelmiin merkkien vertailussa asioissa T-84/19, T-92/19, T-96/19 ja T-98/19 kyseessä olevissa riidanalaisissa päätöksissä sillä perusteella, että valituslautakunta olisi voinut tehdä saman johtopäätöksen, vaikka kyseisten haettujen tavaramerkkien kuvio-osalta puuttuisi erottamiskyky, on nimittäin todettava, ettei tällainen arviointi käy ilmi mainituista riidanalaisista päätöksistä. Valituslautakunta päin vastoin totesi niissä, että kyseisen kuvio-osan erottamiskyvyn arviointi, joka seuraisi epäsuorasti mainitussa rinnakkaisessa menettelyssä annettavasta ratkaisusta, olisi hyvin merkityksellinen esillä olevassa arvioinnissa eli kyseisten merkkien vertailussa.

79 Tältä osin on muistutettava, ettei EUIPO voi nojata unionin yleisessä tuomioistuimessa riitautettua päätöstä seikkoihin, joita ei ole otettu päätöksessä huomioon (ks. tuomio 8.9.2017, GOURMET, T-572/15, ei julkaistu, EU:T:2017:591, 36 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Erityisesti tämä koskee arviointeja, joissa valituslautakunnalla on laaja harkintavalta.

80 Toiseksi siitä, että kyseiset väitteet perustuvat muihin aiempiin tavaramerkkeihin kuin kahteen tavaramerkkiin, jotka ovat rinnakkaisten mitättömyysmenettelyjen kohteena, on todettava, että menettelytaloudellisilla perusteilla valituslautakunta vertaili kyseisiä merkkejä ottaen huomioon vain yhden näistä kahdesta tavaramerkistä kaikissa riidanalaisissa päätöksissä lukuun ottamatta asiassa T-96/19 kyseessä olevaa riidanalaista päätöstä, jossa se suoritti vertailun pelkästään yhden muun aiemman tavaramerkin pohjalta.

81 Kaikissa asioissa asiaa T-96/19 lukuun ottamatta se seikka, että väite perustui myös muihin aiempiin tavaramerkkeihin kuin valituslautakunnan yksinomaan huomioon ottamaan tavaramerkkiin, ei kuitenkaan voi osoittaa, ettei valituslautakunnan virheellä jättää lykkäämättä kyseisiä menettelyjä olisi konkreettista merkitystä (ks. vastaavasti tuomio 20.9.2017, BADTORO, T-386/15, EU:T:2017:632, 32 kohta).

82 Asiassa T-96/19 kyseessä olevasta riidanalaisesta päätöksestä on todettava, ettei se, että tässä päätöksessä merkkien vertailu tehtiin muun aiemman tavaramerkin perusteella kuin mitättömyysmenettelyn kohteena olevat kaksi aiempaa tavaramerkkiä, voi osoittaa, että valituslautakunnan kyseisen menettelyn lykkäämisessä tässä asiassa tekemältä virheeltä puuttuisi konkreettinen merkitys. Edellä 78 kohdassa on nimittäin todettu, että valituslautakunnan omista toteamuksista mainitussa päätöksessä johtuu, että toinen rinnakkainen menettely, joka liittyy pelkän kuviomerkin €$ rekisteröintiin, on todennäköisesti merkityksellinen valituslautakunnan arvioinnille. Lisäksi, kuten edellä 31 kohdasta ilmenee, valituslautakunta myös totesi tässä riidanalaisessa päätöksessä, että vaikka se on ottanut huomioon merkkien vertailussa muun aiemman tavaramerkin kuin sen, josta on kyse rinnakkaisissa mitättömyysmenettelyissä, se kuitenkin ilmoitti lykkäävänsä väitemenettelyä siihen asti, kunnes mitättömyysmenettelyissä kyseenalaistettujen aiempien tavaramerkkien pätevyydestä annetaan oikeudellisesti sitova lopullinen ratkaisu.

83 Edellä esitetystä johtuu, että ensimmäinen kanneperuste ja tapauksen mukaan toisen kanneperusteen ensimmäinen tai kolmas osa kussakin asiassa on perusteltu.

Toisen kanneperusteen muut osat ja kolmas ja neljäs kanneperuste kussakin asiassa

84 Koska kysymystä menettelyjen lykkäämisestä on tutkittava ennen sekaannusvaaran tutkimista, riidanalaiset päätökset on kumottava eikä muita kanneperusteita tai niiden osia ole tarpeen tutkia.

Oikeudenkäyntikulut

85 Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 134 artiklan 1 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut.

86 Työjärjestyksen 138 artiklan 3 kohdan mukaan unionin yleinen tuomioistuin voi määrätä, että muu kuin saman artiklan 1 ja 2 kohdassa mainittu väliintulija vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

87 Kantaja on vaatinut, että EUIPO ja väliintulija vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan ja että ne velvoitetaan korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut, mukaan lukien EUIPO:n menettelyyn liittyvät kulut.

88 Tältä osin on muistutettava, että työjärjestyksen 190 artiklan 2 kohdan mukaan asian käsittelystä valituslautakunnassa aiheutuneita välttämättömiä kustannuksia pidetään korvattavina oikeudenkäyntikuluina. Tämä ei kuitenkaan koske väiteosastossa käydystä menettelystä syntyneitä kustannuksia. Näin ollen kantajan vaatimuksia ei voida hyväksyä siltä osin kuin ne koskevat väiteosaston menettelyyn liittyviä kuluja.

89 Koska EUIPO on hävinnyt asian, se vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan ja se velvoitetaan korvaamaan kantajalle asian käsittelystä unionin yleisessä tuomioistuimessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut kantajan vaatimusten mukaisesti.

90 Käsiteltävän asian olosuhteissa on päätettävä, että väliintulija vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan unionin yleisen tuomioistuimen menettelyssä.

91 Vaatimuksesta, joka koskee EUIPO:n ja väliintulijan velvoittamista korvaamaan valituslautakunnan menettelyn kulut, on todettava, että valituslautakunnan on lausuttava tämän tuomion nojalla kyseiseen menettelyyn liittyvistä kuluista.

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (kahdeksas jaosto),

on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Asiat T-84/19 ja T-88/19–T-98/19 yhdistetään tuomion antamista varten.

2) Euroopan unionin teollisoikeuksien viraston (EUIPO) toisen valituslautakunnan 7.12.2018 tekemät päätöksen (asiat R 1062/2018-2, R 1059/2018-2, R 1058/2018-2, R 1057/2018-2, R 1056/2018-2, R 1060/2018-2, R 1055/2018-2, R 1054/2018-2, R 1053/2018-2, R 986/2018-2, R 1063/2018-2 ja R 1064/2018-2) kumotaan.

3) EUIPO vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan ja se velvoitetaan korvaamaan Cinkciarz.pl sp. z o.o:lle unionin yleisen tuomioistuimen menettelyssä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

4) MasterCard International, Inc. vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, jotka liittyvät unionin yleisen tuomioistuimen menettelyyn.

Svenningsen Barents Mac Eochaidh

Julistettiin Luxemburgissa 28 päivänä toukokuuta 2020.

Allekirjoitukset